„CUPA SPORTUL" SE APROPIE DE FINAL

Duminică, în provincie s-au desfășurat primele partide din faza inter-centre în cadrul *„Cupei Sportul"*, competiție rezervată juniorilor.

TIMIȘOARA : *Școala sportivă — Școala sportivă Craiova* (f) 14—11 (9—2). După o repriză de netă dominare a gazdelor, cînd se părea că scorul va lua proporții, oaspetele au reușit să reducă din handicap. Au înscris : *Gheorghiu 7, Cișmaș 3, Marcov 2, Vezelic, Bilegan* pentru Timișoara și, respectiv, *Popescu 6, Ghievcu 3, Nameș, Ișman* pentru Craiova.

Școala sportivă — Școala sportivă Craiova (m) 17—9 (8-3). Deși mai bine dotați din punct de vedere fizic, craiovenii au cedat la o diferență apreciabilă. Elevii din Timișoara, atenți la intercepții, au declanșat numeroase contraatacuri. Ambele formații au impus jocului un ritm viol. Au înscris : *Boțiu 6, Lassel 5, Schmadl 5, Dupina* pentru Timișoara, și respectiv *Tudose 4, Ciolcu 3, Rentea, Orțănescu* pentru Craiova.

P. ARCAN — coresp. principal

TG. MUREȘ : *Școala sportivă — Școala sportivă Oradea* (m) 26—12 (12—4). Elevii din Tg. Mureș, bine pregătiți, cu o tehnică în minuirea balonului superioară adversarilor, au prestat un joc frumos cu multe faze spectaculoase.

I. PĂUȘ — coresp. principal

ORADEA : *Școala sportivă — Start Tg. Mureș* (f) 5—14 (1-7) Practicînd un joc combinativ și pătrunzînd deseori pe semicercul adversarelor, mureșencele au obținut o victorie meritată. Elevele din Oradea, pasînd mult, au fost ineficace. Au înscris : *Mathe 5, Cordoș 4, Köri 3, Bartha 2* pentru Tg. Mureș și respectiv, *Turza 5* pentru gazde.

Al. JILĂU — coresp

CLUJ : *Zorile Bistrița — Știința Baia Sprie* (f) 19—4 (10—2). Cele mai bune jucătoare de pe teren au fost *Pop 9, Baba 3* (Bistrița) și *Balaș 2* (Baia Sprie).

Porțelan Cluj — Înainte Baia Mare (m) 29—23 (13—13).

M. RADU — coresp.

În „Cupa F.R.H.", rezervată seniorilor, la Timișoara au avut loc meciuri de băieți în cadrul fazei regionale. Iată rezultatele înregistrate : Politehnica Timișoara — Timișul Lugoj 29—17 (15—4), I.C.O. Arad — C.S.M. Reșița 17—17 (11—10), Politehnica Timișoara — I.C.O. Arad 36—21 (19—12), Timișul Lugoj — C.S.M. Reșița 26—18 (16—6), Timișul Lugoj — I.C.O. Arad 24—20 (12—12), Politehnica Timișoara — C.S.M. Reșița 30—18 (15—7). *Clasament :* 1. Politehnica Timișoara, 2. Timișul Lugoj, 3. I.C.O. Arad, 4. C.S.M. Reșița. La feminin, echipa Liceului nr. 4 va reprezenta regiunea Banat în faza superioară, calificată direct din etapa orășenească deoarece faza regională nu a avut loc din lipsă de adversare în celelalte centre (Arad, Lugoj, Reșița).

A. PETRE — coresp. principal

Cînd nu există contracandidați!

● Cîți boxeri de valoare avem de la „muscă" la „grea" ? ● Perioada de aur a boxului românesc ● Senatori de drept în echipa națională

Nu este nevoie să răsfoim colecția ziarului, pentru a afla ce boxeri au îmbrăcat tricoul reprezentativei în ultimii 2—3 ani. Ne este mult mai ușor să facem apel la memorie, întrucît prea puține au fost schimbările operate de antrenori în echipele noastre reprezentative.

În linii mari, echipa a avut următoarea alcătuire : Ciucă (muscă), Giju (cocoș), Stanef-Crudu (pană), Bădoi (semiușoară), Antoniu (ușoară), Ghiță (semimijlocie), Covaci (mijlocie ușoară), Chivăr (mijlocie), Monea (semigrea) și Mariuțan (grea). Înaintea acestei generații ne amintim că din echipa reprezentativă n-au lipsit, ani de-a rîndul, boxeri ca Puiu, Dinu, Mihalic etc. Firește, nu vom nega faptul că acești pugiliști au avut o valoare bine definită, că erau oameni de bază în echipa națională, dar nu este mai puțin adevărat că nu întotdeauna ei justificau selecția. Cu toate acestea, din lipsa unor rezerve de valoare acceptabilă, boxerii respectivi au îmbrăcat deseori tricoul național.

Solicitat să ne răspundă de ce nu se mai organizează „turneul celor 4", antrenorul Ion Popa n-a ezitat nici o clipă : *„de unde să luăm patru boxeri de valoare la fiecare categorie de greutate ?"*

Iată, deci, situația reală a boxului românesc. Argumentele unora dintre tehnicieni, potrivit cărora întrecerile europene de la Roma au reliefat progresul boxului nostru, sînt valabile numai în parte. Boxul continuă să treacă printr-o perioadă critică, din cauza numărului redus de sportivi valoroși (5—6). Unii susțin chiar că peste un an sau doi nu vom mai avea nici atît.

Firește, că nu ne raliem, întrutotul, acestor păreri, dar dacă ne gîndim bine, există aci un sîmbure de adevăr. Ce se va întîmpla cînd Ciucă, Giju, Antoniu, Monea (și... cam atît) își vor atîrna mănușile în cui ? Există, oare, — în sălile din Capitală și din provincie — boxeri capabili să ducă mai departe ștafeta pe care o poartă acești pugiliști ?

★

Să ne întoarcem, cu gîndul, la perioada de aur a boxului românesc, care a culminat cu J.O. de la Melbourne. Apelăm la trecut, pentru a arăta (dacă mai este nevoie), că boxul s-a situat printre sporturile noastre fruntașe, că succesele strălucite obținute acum 10—15 ani, n-au fost întîmplătoare, că tinerii noștri moștenesc o tradiție care poate, și trebuie, să fie continuată.

Să ne amintim, deci, de faptul că în perioada respectivă existau, la fiecare categorie de greutate, cîte 3—4 boxeri de valoare apropiată. Atunci, selecția reprezenta, într-adevăr, o problemă pentru antrenori, în sensul că era greu de ales pe cine anume să promoveze în echipa națională, în timp ce azi problema o constituie *imposibilitatea antrenorilor de a alege*, știut fiind că titularii reprezentativei n-au cu cine să fie înlocuiți cînd nu corespund din punct de vedere al formei sportive sau al sănătății.

În perioada la care ne referim, lupta pentru supremație, la fiecare categorie de greutate, era aprigă. Iată ce ne arată o statistică a boxerilor noștri redutabili, care au activat aproximativ în aceeași perioadă :

Categoria muscă : M. Dobrescu, V. Secoșan, G. Ripka, L. Ambruș, I. Zlătaru.

Categoria cocoș : V. Șchiopu, C. Toma, N. Mîndreanu, L. Săcaci, G. Popa.

Categoria pană : Em. Cișmaș, C. Gheorghiu, A. Olteanu, Șt. Văcaru.

Categoria semiușoară : Gh. Fiat, E. Mărgărit, L. Romano, D. Done, V. Czekeli, Șt. Pînzaru.

Categoria ușoară : Gh. Marinescu, C. Dumitrescu, Fr. Ambruș, I. Pelcin, D. Adam.

Categoria semimijlocie : N. Linca, N. Șerbu, M. Stoian, I. Dragnea, C. Iordache.

Categoria mijlocie ușoară : D. Rizea, V. Bogoi, N. Bălan, P. Popescu.

Categoria mijlocie: V. Tiță, D. Gheorghiu, I. Vasilov, Șt. Iordache, A. Rouă.

Categoria semigrea : Gh. Negrea, P. Zaharia, B. Popovici, Șt. Cojan.

Categoria grea : D. Ciobotaru, V. Mariuțan, I. Gyarmati, E. Fürész, V. Boghiță.

Statisticile ne arată, deci, că n-a existat categorie de greutate în care să nu lupte, de la egal la egal, cîte 3—3 sau 4 pugiliști de valoare. Aveai, într-adevăr, de unde alege ! Și, ca urmare, rezultatele obținute de fruntașii boxului nostru ne-au adus multe satisfacții. Amintind cîteva dintre ele : România — Bulgaria 14—2 ; București — Paris 8—2, la Paris ; România — Iugoslavia 5—5, la Belgrad ; România — R.D. Germană 6-4, și replica viguroasă dată reprezentativei U.R.S.S. la ea acasă (4—6), evidențiem, atît capacitatea antrenorilor care au răspuns, în acești ani, de pregătirea echipelor reprezentative, cît și talentul, dorința puternică de afirmare a celor cărora le-a revenit cinstea de a apăra prestigiul acestui sport cu veche tradiție la noi.

În perioada respectivă exista, însă, mai mult entuziasm, atît din partea antrenorilor, cît și a sportivilor. În prezent, elita este ținută, perioade îndelungate, în diferite pregătiri, se perorează, pe toate drumurile, despre necesitatea formării științifice a performerilor, în timp ce aceștia neglijează munca profesională, pretinzînd, însă, favoruri peste favoruri. Să ne mai mirăm, atunci, că rezultatele lor sînt, cu cîteva excepții, departe de a ne satisface ? Neavînd rezerve care să le pericliteze locurile în echipa reprezentativă, aceștia stau liniștiți (vara, pe malul lacului Snagov sau la mare, iarna la munte), convinși că pînă vor abandona activitatea competițională nu-i va deranja nimeni. Nicolae Linca (și ceilalți boxeri din generația sa), nu și-ar fi permis așa ceva, știind cît de aproape era talonat de Șerbu Neacșu, de Ilie Dragnea sau de Mihai Stoian ! ...

R. CĂLĂRAȘANU

Nicolae Linca a trebuit să lupte din răsputeri, cu ani în urmă, pentru a se arăta mai bun decît ceilalți valoroși contracandidați la titlul categoriei semimijlocie.

8, 9, 10... out

MAI POATE OBȚINE HODOȘAN PERFORMANȚE ?

O discuție între doi adepți ai scrimei pugilistice : antrenorul *Gheorghe Fiat* și boxerul *Gheorghe Chivăr*

Chivăr : Maestre, ce ne facem cu Hodoșan, că la antrenamente a devenit.. ciuca bătăilor ?

Fiat : Cum adică, „ce ne facem "? Doar antrenorul Popa susține că Hodoșan mai poate realiza performanțe...

Chivăr : Ce fel de performanțe, maestre ? Hodoșan a devenit un fel de sac de antrenament. El încasează prea mulți pumni. Știu că dv. sînteți secretarul Colegiului central de antrenori. Spuneți tovarășilor de la federație să-l lase pe Hodoșan să se mai odihnească. Sînt de părere că acestui boxer îi pot dăuna antrenamentele „tari", care se fac la lotul reprezentativ.

...Fără comentarii !

MAGERI A ARUNCAT MĂNUȘA...

În sala de box a clubului Rapid, pregătirile în vederea reluării activității competiționale sînt în toi. Participarea pugiliștilor rapidiști la apropiatele competiții dotate cu „Cupa Semănătoarea" și „Cupa 16 Februarie", dar mai cu seamă în campionatele republicane de juniori, a creat în sala de sub tribuna stadionului Giulești o deosebită emulație. Printre boxerii cei mai zeloși se numără și Ion Mageri, despre care mulți antrenori susțin că este un talent autentic.

Antrenorul Luca Romano apreciază că Mageri este apt să încrucișeze mănușile cu Gabriel Pometcu, component al lotului reprezentativ de tineret. La rîndul său, Ion Mageri susține cu tărie că dorește de mai mult timp această partidă și că, în consecință, îl provoacă pe Pometcu la un meci amical. Ce zici, Gabriele?

BĂNĂȚENII AU DEZILUZIONAT

Recent, la Timișoara și la Reșița, boxerii din localitățile respective au întîlnit echipa iugoslavă Dinamo Pancevo. Se știe că ambele partide au fost cîștigate de oaspeți.

Observatorul federal la aceste meciuri, antrenorul **Gheorghe Fiat**, ne-a relatat următoarele : **„Atît la Timișoara, cît și la Reșița, spectatorii care au umplut pînă la refuz sălile au fost dezamăgiți de comportarea boxerilor noștri. Formațiile U.M.T. și C.S.M. au evoluat sub orice critică (tehnic și fizic). De mulți ani boxul din Reșița și din Timișoara se află în regres, motiv pentru care federația de specialitate ar trebui să analizeze activitatea pugilistică din aceste centre cu veche tradiție".**

SPIȚE ARGINTII

(Urmare din pag. I)

peste trupurile tinere. Risetе în sala de faianță, doi băieți se stropesc de zor, ca vara în valurile mării. Apoi, fețe relaxate, în puiul pernelor, cînd mîini harnice frămîntă mușchiul cald.

Alt decor. Stadionul din Predeal doarme somnul liniștit al iernii, sub covorul alb. Acolo își deapănă el visurile gloriilor de altă dată, cînd pe zgura sa aspră pantofii cu cuie ai lui Ion Moina alergau spre record. 9 siluete în bleumarin calcă fecioria neatinsă a zăpezii. Începe un nou antrenament. Pregătire fizică generală. Vălătucii de abur se ridică spre cer, marcînd efortul celor care lucrează cu spor.

Apoi, joacă. O minge apare din sacul antrenorului și se încinge o miuță de toată frumusețea. Cicliștii se arată și fotbaliști de temut. Ah, Rapidule ! Unde ești, să te jucăm la două porți ?... (Rapidiștii, practici, au intrat însă mai tîrziu pe terenul predelean, găsindu-l bătătorit ca la carte).

Seara. Sala restaurantului. O tineri, aranjați, ferchezuiți, stau la aceeași masă cu antrenorii lor. Se discută, se glumește, se deapănă impresiile unei zile de lucru intens. Antrenorul Mircea Mihăilescu cere un minut de atenție. În față are o foaie de hîrtie cu însemnări scrise mărunt. „Programul de mîine. Mărim cantitatea de efort. Plecarea, cu o jumătate de oră mai devreme. Dimineața, rulaj pe șosea. După-amiaza, pe schiuri. Facem drumul la Trei Brazi. E zăpadă proaspătă. Veți avea de lucru la urcuș..."

Vocea antrenorului răsună monoton, pierzîndu-se treptat în murmurul sălii de mese, luminată cu candelabre de lemn. 9 sportivi și 2 antrenori fac împreună o insulă în această lume de oameni ce discută voios, schiori, turiști, tineri și virstnici veniți să petreacă clipe de destindere la munte. Pentru cei 9, Predealul este un examen greu. O treaptă spre desăvîrșirea pregătirii dinainte de sezon.

Imaginea se depărtează. Contururile se șterg rînd pe rînd.

. . . . . .

Post-scriptum. *Ce ar putea fi eventual scris, sau vorbit, pe genericul documentarului nostru. Cuvintele lui Iulian Gociman, fost multiplu campion al țării, antrenorul lotului republican de ciclism pe pistă :*

„Am cu mine pe cei mai buni pistarzi din țară. Sînt toți băieți buni, dotați, cu tragere de inimă. Ne pregătim sîrguincios, cu ardoare chiar. Dar, stau și mă întreb cîteodată, pentru ce ne pregătim ? Afară de concursurile interne, cele obișnuite, noi nu avem nici un obiectiv care să ne anime. Am văzut, pentru cicliștii de șosea se anunță un sezon bogat în evenimente. Concursuri internaționale, mari curse de fond, în țară și peste hotare. Pentru noi, cei de la velodrom, nimic... Nu știu, ni se pregătește poate vreo surpriză, ceva neobișnuit, sau, mai curînd, am fost lăsați uitării. Așa nu e bine, însă. Dacă nu știi pentru ce lucrezi, nu ai poftă să lucrezi. Mulți dintre băieții mei, o simt, o știu prea bine, se gîndesc să se lase. Burlacu n-a făcut „șosea" anul trecut ? Firește, acolo tentațiile sînt mari. Rutierii sînt mai în ochii lumii, au mai mult sprijin. Dar de ce această nedreptate ? Și pe velodrom se pot scoate rezultate bune, este un spectacol care atrage, atunci cînd este bine pus la punct. Să facem mai mult pentru ciclismul de pistă. Nu sînteți de părere ?"

Divizia B privită prin prisma clasamentelor

Din cele 40 de formații care activează în divizia B nici una nu se poate mîndri, după desfășurarea turului, că nu a cunoscut înfrîngerea.

La fete, în seria I, Universitatea Timișoara lasă impresia că se va clasa, și la sfîrșitul returului, pe același loc I. În seria a doua luptă pentru întîietate. Viitorul Dorohoi, Școlarul București și Școala sportivă 1 București.

La băieți — situație identică. În seria întîi, Steagul roșu Brașov, Politehnica Cluj și Politehnica Brașov au înregistrat cîte două înfrîngeri. Seria a doua este dominată de Progresul și I.C.H.F. ambele din București.

FEMININ SERIA I

1.	Univ. Tim	9	8	1	487—371 17
2.	A.S.A. Cluj	9	7	2	529—392 16
3.	Spartac Salonta	9	7	2	514—468 16
4.	Polit. Bv.	9	6	3	528—412 15
5.	Șc. sp. Craiova	9	5	4	370—371 14
6.	Medicina Tg. M.	9	3	6	335—372 12
7.	Șc. sp. Brașov	9	3	6	400—464 12
8.	Voința Tg. M.	9	3	6	320—477 12
9.	Foresta Arad	9	2	7	401—430 11
10.	Medicina Cluj	9	1	8	299—426 9

SERIA A II-A

1.	Viitorul Dorohoi	9	7	2	493—363 16
2.	Școlarul Buc.	9	7	2	474—390 16
3.	Șc. sp. 1 Buc.	9	7	2	437—435 16
4.	Pedagogic C-ța	9	6	3	448—420 15
5.	Pedag. Bacău	9	5	4	482—442 14
6.	Univ. Iași	9	5	4	505—511 14
7.	Univ. Buc.	9	3	6	412—491 12
8.	Olimpia T.V. București	9	2	7	341—436 11
9.	Arhitectura București	9	2	7	356—390 11
10.	I.C.F. II Buc.	9	1	8	322—392 10

MASCULIN SERIA I

1.	Steagul r. Bv.	9	7	2	636—571 16
2.	Politeh. Cluj	9	7	2	587—477 16
3.	Politeh. Brașov	9	7	2	661—491 16
4.	Univ. Craiova	9	6	3	504—462 15
5.	Medicina Tim.	9	5	4	528—541 14
6.	Constr. Arad	9	5	4	599—598 14
7.	Pedag. Oradea	9	3	6	494—583 12
8.	Unio S. Mare	9	2	7	465—611 11
9.	Șt. Petroșeni	9	2	7	496—579 11
10.	Medicina Tg. M.	9	1	8	555—612 10

SERIA A II-A

1.	Progresul Buc.	9	7	2	671—596 16
2.	I.C.H.F. Buc.	9	7	2	683—600 16
3.	Univ. Buc.	9	6	3	662—615 15
4	Petrolul Ploiești	9	6	3	652—614 15
5.	Voința Buc.	9	5	4	560—543 14
6.	I.C.F. II Buc.	9	4	5	556—547 13
7.	A.S.A. Bacău	9	3	6	573—612 12
8.	Constr. Buc.	9	3	6	544—557 12
9.	Univ. Iași	9	3	6	505—661 12
10.	Acad. Mil. Buc.	9	1	8	574—635 10

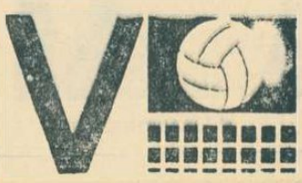

Jocuri de bună calitate în „Cupa de iarnă"

„Cupa de iarnă", competiție organizată în scopul menținerii în activitate a echipelor bucureștene participante la campionatul de calificare, a ajuns la mijlocul turului. Jocurile, desfășurate simbăta și duminica în sălile Giulești și Constructorul, au fost în genere vii disputate, unele dintre ele putînd fi invidiate de multe echipe divizionare pentru nivelul tehnic atins și, mai cu seamă, pentru combativitatea cu care au abordat partidele numeroși jucători și jucătoare. Iată cîteva rezultate înregistrate în etapele a III-a și a IV-a ale întrecerii :

FEMININ : *Școala sportivă nr. 2 — Constructorul 3—1, Automatica — Școala sportivă nr. 1 3—1, Confecția — Avîntul 3—0, Sănătatea — I.I.B. Geotehnica 2—3, Cinematografia — Select 3—0, Informația — Voința 3—0, Sănătatea — Select 3—0.*

MASCULIN : *M.C.F. — Tehnometal 3—1, Școala sportivă A — Tranzistorul 3—2 !, Tehnica Confecției — Radioautomatica 3—0, Aurora — Iprofil 3—1, Școala sportivă A — M.C.F. 3—0, Aurora — Tranzistorul 3—0, Voința — Academia Militară 3—1, Confecția — Tricotajul 3—0, Color — I.S.P.H. 3—2, Viitorul — Sănătatea 3—2, U.R.E.M. — Geotehnica 3—1, Instalatorul — Electromagnetica 3—0, Grivița Roșie — Școala sportivă B 3-2, Grivița Roșie — Rapid 3—2.*

La buna desfășurare a întîlnirilor a contribuit pînă în prezent și faptul că ele au fost conduse de arbitri din categoriile frunțașe.

V. SĂNDULESCU

INIȚIATIVE ARGEȘENE

EXPOZIȚIE DE FOTOGRAFII CARE ÎNVITĂ LA DRUMEȚIE

Holul policlinicii din Cîmpulung Muscel a fost, de curînd, gazda unei expoziții de fotografii realizate de membrii cercului foto de pe lîngă A.S. Sănătatea din localitate. Pasionați ai drumeției, fotografii amatori de la „Sănătatea" au expus cele mai bune dintre „produsele" lor, cu temă turistică, din țară și de peste hotare. Vizitatorii au făcut cunoștință, prin intermediul „pozelor", cu cîteva dintre cele mai pitorești locuri : munții Argeșelui, cabana Voina, Valea Crovului, Schitul Ciocanul, Strîmtul, Piatra Craiului, Bucegii, Maramureșul și Iașul continuînd apoi cu castelul Wartburg, Pilnitz, Dresda, Samarkand, Leningrad, Wroklaw, Gdansk, Cracovia și Varșovia.

Marele merit al exponantelor — în afara realizării artistice — este acela că îndeamnă la drumeție pentru cunoașterea, pe viu, a frumuseților create de om și natură, lucru consemnat de numeroși vizitatori, în cartea de impresii a expoziției.

ÎNTÎLNIRI TRADIȚIONALE

Medicii și profesorii din Cîmpulung Muscel cultivă de mai mulți ani o frumoasă rivalitate sportivă. La început își disputau întîietatea la schi sau la orientare turistică. Cu vremea au adăugat întrecerilor, partide de tenis de masă, de volei, iar în ultimul timp și jocuri de fotbal. Nici nu-i de mirare. Sportul rege nu putea lipsi din repertoriul celor două tabere sportive. Meciurile lor au atras pe stadion numeroși spectatori (uneori chiar mai mulți decît atunci cînd Muscelul activa în categoria C), care aplaudau la scenă deschisă evoluțiile intelectualilor din orașul lor.

Întrecerile sportive ale medicilor și profesorilor au deschis gustul și altora. Astfel, „tratativele" dintre inginerii din oraș și salariații Tribunalului popular sînt foarte avansate și credem că în curînd lor li se vor alătura și alte „reprezentative".

DUMINICĂ SPORTIVĂ LA RM. VÎLCEA

Dealul Petrișor și lacul din parcul Zăvoi au fost luate cu asalt de numeroșii schiori și patinatori din Rm. Vîlcea, care și-au disputat întîietatea în concursuri organizate duminica trecută, de către COEFS din localitate. Zăpadă și gheață bună, concurenți de toate vîrstele, spectatori entuziaști care-și încurajau favoriții, au creat condițiile unei bune reușite. Cei care nu erau familiarizați cu alunecarea pe schiuri sau patine și-au făcut „datoria" în concursuri de sănițe așa că la încheierea „ostilităților" organizatorii au avut mult de lucru pentru întocmirea clasamentelor. Bunici și nepoți, părinți și copii, concurenți și spectatori s-au bucurat din plin de binefacerile petrecerii timpului liber în mijlocul naturii și au promis să se reîntîlnească și în duminicile următoare.

(După corespondențele primite de la V. POPESCU și P. GIORNOIU)

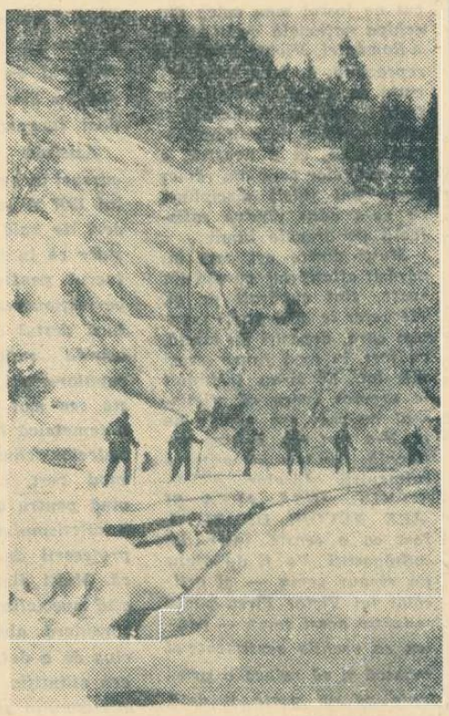

Din fotografiile expuse : „Iarna pe Valea Argeșului".

Foto : S. MOLĂU

Primele ecouri la: „ATLETISMUL SUB REFLECTOR"

(Urmare din pag. I)

nalul paginii : „ORICUM, PENTRU ATLETISM, „REFLECTORUL" RĂMÎNE MEREU ÎN PRIZĂ !" Ținîndu-și acest angajament — pentru că așa îl socotesc eu — ziarul „Sportul" își va aduce o și mai substanțială contribuție la redresarea acestei discipline cu o mare pondere în menținerea și întărirea sănătății oamenilor, în creșterea unor generații armonios dezvoltate și în depistarea talentelor pentru toate celelalte sporturi. Aștept, deci, o cît mai apropiată revenire a reflectorului în mijlocul atleților.

Toate — dar absolut toate materialele publicate în această pagină — mi s-au părut un real sprijin pentru atletism. Ar mai fi trebuit adăugate — după părerea mea — cîteva chestiuni, pe care îmi permit să le amintesc. În primul rînd, faptul că despre atletism se vorbește foarte mult și se face foarte puțin. Vorbăria — dintr-o mai veche și tristă experiență — ne-a arătat că nu poate aduce nici un beneficiu atletismului. Să trecem, deci, la muncă concretă. Sălile Floreasca și Steaua să fie utilate cu materialul necesar pentru antrenamente și concursuri, iar pentru sezonul de primăvară cel puțin 4 stadioane bucureștene să aibă la dispoziție tot ceea ce trebuie pentru pregătire și competiții. Socotesc, de asemenea, că baza sportivă de la „Sirena" — care stă nefolosită de cîțiva ani — ar trebui să fie pusă la dispoziția elevilor.

Pentru redresarea atletismului — și nu numai a lui — principala atenție trebuie îndreptată spre școli. Aici trebuie creată întregului tineret o pregătire atletică corespunzătoare pe care să se grefeze specializarea într-o ramură sportivă sau alta. Cred că Institutul de cultură fizică ar trebui să formeze cu mai multă atenție optica profesorilor de educație fizică în ceea ce privește necesitatea asigurării unei pregătiri atletice foarte bune elevilor.

O frînă în calea progresului sportului nostru o reprezintă trecerea sportivului — de la vîrsta școlară pînă la cea a stabilirii profesiei — printr-o întreagă suită de cluburi. Mai întîi la școala sportivă, apoi la clubul școlar, de aici la cel universitar, și, în cele din urmă, într-unul sau mai multe cluburi legate de profesiunea pe care și-a ales-o. Se exclude în acest fel legătura cu clubul, tradiția. Luînd și exemplul altor țări, ca și pe acela oferit în unele ocazii de sportul nostru, ar trebui ca din tată în fiu amatorii de sport să fie legați de culorile aceluiași club, să existe în familie o tradiție rapidistă, dinamovistă ș.a.m.d. Părinții ar avea certitudinea că în clubul în care au făcut și ei sport, copiii au asigurate cele mai bune condiții de educație cetățenească și sportivă".

VIRGIL ZĂVĂDESCU
maestru al sportului :

„Voi încerca să răspund la articolul tov. V. Firea, intitulat „Vă așteptăm, prieteni !" apărut în pagina „Atletismul sub reflector".

Flacăra pasiunii mele pentru atletism nu s-a stins. O dovedește și faptul că, fiind student în anul V la cursurile fără frecvență ale Institutului de cultură fizică, specializarea aleasă este atletismul.

Este adevărat că pe stadion n-am mai fost văzut, dar la aceasta n-au contribuit oare și cei care nu mi-au mai dat voie să practic atletismul acum 10 ani, cu toate că cel puțin 5—6 ani aș mai fi putut face sport de performanță ? Așa trebuia înțeleasă întinerirea ?...

Anul acesta voi absolvi I.C.F.-ul și dorința mea este să revin pe stadion, în mijlocul copiilor. Nu pot însă să nu mă gîndesc de pe acum la unele lucruri la care „Reflectorul" (e bine că a rămas în priză...) nu s-a referit deloc, și anume în primul rînd baza materială.

La ora actuală atletismul îi atrage din ce în ce mai greu pe copii, deoarece drumul spre performanță cere o muncă grea și îndelungă timpuriu. Bazele sportive existente, în afară de faptul că sînt puține și neatrăgătoare, sînt închise, pur și simplu, pentru copii. Accesul acestora este blocat de tot felul de formalități birocratice. Oare a făcut C.O.E.F.S. destul în această privință ? Locuiesc în cartierul Drumul Taberei : nu există nici un loc propice pentru atragerea copiilor ! C.O.E.F.S. știe, însă, că în curtea căminului de studenți din acest cartier a existat un stadion care azi e în paragină ?

Un fapt important, după părerea mea insuficient scos în evidență de „Reflector", este acela al atletismului din școli (în general problema educației fizice...). Emulația reprezentată de derbiurile atletice școlare a dispărut. Și azi îmi amintesc cu nostalgie de meciurile care aveau loc, cu ani în urmă, între liceele „Traian" din Turnu Severin, „Al. Lahovary" din Rm. Vîlcea și colegiul „N. Bălcescu" din Craiova. Ele atrăgeau pe stadionul atletic generații întregi de viitori atleți...

Nu, pasiunea mea nu s-a stins ! Dar depinde în mare măsură de forurile superioare ale atletismului ca atît dragostea mea, cît și a celorlalți citați în articol — ca și a multor altora — să poată fi canalizată spre activități care să ajute atletismul, sportul românesc în general".